

Sygn. akt IV KK 386/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jacek Błaszczyk

SSN Barbara Skoczowska

Protokolant Anna Kowal

w sprawie **B. N.**

skazanego za przestępstwo z art. 209 § 1a k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 16 marca 2020 r.

kasacji wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego,

od prawomocnego wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w R.

z dnia 18 lipca 2018 r., sygn. akt II K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia
o karze i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Rejonowemu
w R. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w R. z dnia 18 lipca 2018 r., sygn. akt II K (...) oskarżony B. N. został uznany za winnego popełnienia przestępstwa niealimentacji określonego w art. 209 § 1a k.k. i za jego popełnienie został skazany na karę 5 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 10 godzin w

stosunku miesięcznym. Nadto zobowiązano oskarżonego do wykonywania ciężącego na nim obowiązku łóżenia na utrzymanie małoletnich dzieci.

Wyrok nakazowy uprawomocnił się w dniu 4 sierpnia 2018 r., gdyż żadna ze stron nie złożyła sprzeciwu.

Od tego wyroku kasację na niekorzyść skazanego wniósł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny. W kasacji zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa materialnego - art. 35 § 1 k.k., polegające na orzeczeniu wobec skazanego w czasie odbywania kary 5 miesięcy ograniczenia wolności, obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 10 godzin w stosunku miesięcznym, podczas gdy stosownie do treści art. 35 § 1 k.k. praca ta jest wykonywana w wymiarze od 20 do 40 godzin w stosunku miesięcznym.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w R. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna. Sytuacja taka stwarza aktualnie możliwość jej uwzględnienia na posiedzeniu, bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.) bez względu na kierunek środka zaskarżenia.

Zgodnie z treścią art. 34 § 1a k.k. w wyroku skazującym na karę ograniczenia wolności połączoną z obowiązkiem nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, sąd musi ustalić godzinowy wymiar obowiązku pracy w stosunku miesięcznym, który zgodnie z treścią art. 35 § 1 k.k. zawiera się w przedziale od 20 do 40 godzin. Rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonym wyroku przewiduje obowiązek wykonywania przez skazanego kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 10 godzin w stosunku miesięcznym, co pozostaje w oczywistej sprzeczności z powołanym przepisem, a tym samym stanowi rażącą obrazę prawa materialnego, mającą istotny wpływ na treść orzeczenia.

W tej sytuacji kasacja, trafnie zarzucająca uchybienie w zakresie prawa materialnego niemożliwe do konwalidowania w postępowaniu wykonawczym, a to z uwagi na treść art. 61 § 2 k.k.w. *in fine*, jawi się jako oczywiście zasadna.

Z uwagi na to, że kasacja została wniesiona w dniu 12 lipca 2019 r., a więc w terminie przewidzianym w art. 524 § 3 k.p.k. i nie doszło do zatarcia skazania (art. 107 § 4 k.k.), konieczne było uchylenie zaskarżonego wyroku przy czym jedynie w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w R. do ponownego rozpoznania, w toku którego będzie zobowiązany do respektowania przywołanego przepisu prawa karnego materialnego.

Z tych względów orzeczono jak w wyroku.